

som Kul . . . som Kul, naar det gløder! Og Samuel havde en Datter paa 20 Aar, og hun gaar, Gud forlade mig, hen og forlieber sig i Stymperen. Hvad mener De? . . . Komplet gal! Naa, Samuel havde jo sit Øje paa Pigebarnet, og da han formærkede, det trak op til Skandal', saa — vupti! — Fyren ned ad Trapperne i en Fart. Der er ikke noget at sige til det. Hvad skulde han vel gøre andet? Om en Mand som Samuel havde givet sin Datter bort til en, der logerede paa et Tagkammer og spiste sin Middag i en Saloon, var han bleven til Grin i hele Unionen . . . naturligvis. Men nu kommer det, jeg egentlig vilde fortælle. Vi var nemlig nogle Stykker, der havde observeret detteher og fulgte Sagens Gang, som det hedder; og som vi nu en Dag sidder i vor Klub, saa blev vi enige om, at der maatte kunne gøres Forretning ud af den Affære. Vi snakkede lidt frem og tilbage og lavede saa et Slags Aktieselskab paa den.«

»Et Aktieselskab . . . paa hvad?« spurgte Per, der efterhaanden havde bidt sit Raseri i sig og var bleven opmærksom.

»Paa hvad? Paa den unge Mand naturligvis . . . paa hans Chancer, mener jeg. Vi dannede et Grundfond, . . . først paa fem, siden paa ti tusind Dollars, for at han kunde etablere sig som en ung Levemand i New-York, leje sig en flot Lejlighed paa *Broadway*, holde Tjener og Ridehest og